

לכהנים, ולהוציאו מידי חיוב מעילה, על אף שאין הזריקה מתירתו באכילה שהרי הוא פסול משום יוצא, מכל מקום אין לדמות נדון זה לענייננו ולומר שמאחר והקטרה הנה כזריקת הדם, הרי שכשם שזריקה מועילה ליוצא כך הקטרה מועילה לפסול מחמת חסרון שיריים]. כי הני מילי בפסול יוצא משום דהבשר איתיה בעיניה ואין שום חסרון בגופו, ופסול מחמת דבר אחר הוא דהיינו אויר ירושלים הפוסלו כשיצא, (7) אבל בנדון דנן, דהיינו חסרון של שירים, דפסולא דגופיה של המנחה הוא, לא מהני ליה הקטרה להוציאה מתורת מעילה.

הקטרה זו לשיריים מידי דין מעילה האם נאמר, כי מאחר וניתנה רשות להקטירו הרי זו ככל הקטרה מעולה המוציאה את השיריים מידי איסור מעילה וכפי המבואר במעילה [ט א] שאין מעילה בשיריים כיון שיש להם שעת היתר לכהנים, או שמא, כיון שאינם נאכלים, הרי הם כדבר שאין לו היתר לכהנים ואינו יוצא מידי מעילה.

אמר רב הונא: (6) אפילו לרבי עקיבא דאמר [במעילה ז א], זריקה של הדם מועלת גם לבשר שיצא חוץ לקלעים ונפסל משום "יוצא" להחשיבו כדבר שיש לו היתר

וכתב לייסד, אע"פ שסובר רבי עקיבא שזריקה מועילה ליוצא, מכל מקום כלפי היתר אכילתו אין כאן זריקה. והיינו, שאיסור אכילת יוצא אינו בא רק מחמת פסול יוצא שבו, אלא שאין הזריקה מועילה כלל לענין היתר אכילת יוצא, ונחשב כאילו לא היתה זריקה כלפי זה. ולפי זה, היטב מדמה הגמ' את היוצא לשיריים שחסרו, כיון שאף היוצא אין הזריקה מועילה לו.

7. כן פירש רש"י. ובפירוש ה"ר מאיר וה"ר שמואל [בסוף הפרק] פירשו, פסול מחמת דבר אחר היינו שאינו פסול בגוף האימורים.

והקשה באחיעזר [יורה דעה מא א] הרי אף היוצא פסול הוא, ומה החילוק בין זה לפסול שיריים שחסרו?! וכתב לבאר, כי טעמו של רבי עקיבא במה שזריקה מועילה ליוצא, הוא משום שעצם הזריקה פועלת להפקיע הבשר מידי קדושתו, ורק שנתהווה על הבשר פסול אחר של יוצא, ופסול זה אינו נוגע לעצם הזריקה, שהרי אף אם יצא לאחר זריקה נפסל. ולכך מועילה הזריקה להוציא את היוצא מידי מעילה ולקובעו בפיוגול, כיון שבזריקה עצמה אין שום פסול

הרי זו חשובה הקרבה כלפיהם.

אולם בכתבי הגר"ז מבואר, כי לפירושו של רש"י נמצא שאין מחשבה זו פוסלת את המנחה כלל, כיון שמחשבת אכילה על דבר שאין דרכו לאכול אינה מחשבה הפוסלת כל עיקר. ואילו לפי הטעם שלא קרב המתיר כמצוותו נמצא, שאע"פ שלא הוקבעה המנחה בפיוגול, אבל מכל מקום נפסלה ע"י המחשבה, שהרי דין זה שיקרב המתיר כמצוותו ענינו לפיגול בלבד. ומעתה, אע"פ שאמת הוא שיש כאן חסרון של לא קרב המתיר כמצוותו, מכל מקום כתב רש"י לטעם זה שהוא דבר שאין דרכו לאכול, לומר לך שאינו נפסל כלל.

6. בדברי רב הונא מבואר, כי היה מקום לדמות פסול יוצא לפסול חסרון שיריים ואם זריקה מועילה ליוצא, אף לחסרון שיריים יש לה להועיל. ותמה בכתבי הגר"ז, הרי איסור אכילת שיריים שחסרו אינו מחמת איזה פסול האוסרם, אלא פסולם הוא בזה שאין הקומץ מתירם, ואילו יוצא, איסור אכילתו בא מחמת הפסול שחל בו ביציאתו, ואף אם יצא לאחר זריקת הדם נפסל, ומה הדמיון ביניהם?